

Fővárosi Ítéltábla

16.Gf.40.028/2022/7-II.

A Fővárosi Ítéltábla a Jalsovszky Ügyvédi Iroda (cím1, ügyintéző: dr. Jalsovszky Pál ügyvéd) által képviselt felperes1 (cím2) I. rendű, az felperes2 (cím3) II. rendű, felperes3 (cím4, Ausztria) III. rendű és felperes4 (cím3) IV. rendű felperesnek a Dr. Fischer Ügyvédi Iroda (cím8, ügyintéző: dr. Fischer Ádám ügyvéd) által képviselt alperes1 (cím9) alperes ellen társasági határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2021. november 23. napján kelt 32.G.40.977/2021/13-I. számú ítélete ellen a felperesek részéről benyújtott fellebbezés folytán – nyilvános fellebbezési tárgyaláson – meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkező részét nem érinti, indokolását megváltoztatja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek mint együttes jogosultaknak 8.000 (nyolcezer) forint fellebbezési illetékből és 1.120 (ezeregyszázhusz) euró ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az alperes által megfizetett 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket 4.800 (négyezer-nyolcszáz) forintra mérsékeli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A fellebbezések elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint alperest a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága tartja nyilván, bejegyzésére 2012. február 28-án került sor. Alperest 3.000.000 forint jegyzett tőkével egyedüli tagként alapító alapította, aki a 2017. április 20-án kelt üzletrész adásvételi szerződéssel üzletrészét felosztotta, annak 87,5 %-os hányadát megtestesítő 2.625.000 forint névértékű üzletrészét átruházta akként, hogy alperesben a felperes1 75 % arányú, míg a II. rendű felperes 12,5 % arányú üzletrészt szerzett meg. Ezzel egyidejűleg alperes együttes cégjegyzési joggal rendelkező ügyvezetője lett alapító, III. rendű és IV. rendű felperes. A cégbíróság e változásokat a cégnyilvántartásba bejegyezte.

[2] A felperes1 az üzletrészét a 2017. szeptember 24-én kelt, a taggyűlés számára 2018. február 22-én bejelentett szerződéssel átruházta az I. rendű felperesre, e változást a cégbíróság ugyancsak bejegyezte.

[3] alapító a 2021. március 31-én kelt, a felperes1 és az felperes2 (II. rendű alperes) vevőknek címzett nyilatkozatával az üzletrész-átruházási szerződéstől elállt és

nyilatkozott az eredeti állapot helyreállításáról, utalva arra, az átruházási szerződés szerinti teljesítési határidő eredménytelenül telt el.

[4] Az alperes 2021. április 21-én benyújtott változásbejegyzési kérelmében törölni kérte a képviseletre jogosultak közül III. rendű és IV. rendű felpereseket, a tagok közül I. rendű és II. rendű felpereseket. A változásbejegyzési kérelem mellékleteként csatolt alapítói határozatok az alábbiakat tartalmazták: Az 1/2021. (IV. 15.) alapítói döntéssel alapító alapító megállapította, hogy az I. rendű felperes által 2021. április 9-én, míg a II. rendű felperes által 2021. április 8-án átvett elállási nyilatkozat folytán az alperes további két tagjának társasági jogi jogviszonya megszűnt, így a Ptk. 308. § (2) bekezdése folytán az alperes egyszemélyes társaságként működik tovább. A 2/2021. (IV. 15.) számú határozattal a Ptk. 3:109. § (4) bekezdése alapján, a Ptk. 3:25. § (1) bekezdés c) pontja és a (2) bekezdése alapján 2021. április 15-i hatállyal visszahívta ügyvezetői tisztségéből felperes3 és felperes4 ügyvezetőket, a 3/2021. (IV. 15.) alapító határozattal rendelkezett az egységes szerkezetbe foglalt alapítói okirat elfogadásáról.

[5] (A Fővárosi Törvényszék Cégbírósága a 2021. április 27-én kelt cégjegyzékszám2 számú végzésével a kért változásokat a cégnyilvántartásba bejegyezte.

A Fővárosi Törvényszék - a Fővárosi Ítéltábla 2022. január 19-én kelt Gf.ügyszám1 számú ítéletével helybenhagyott - 2021. október 19-én kelt G.ügyszám2 számú ítéletével hatályon kívül helyezte a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága fenti változásbejegyző végzését.)

[6] A felperesek a jelen ügyben előterjesztett keresetükben a alapító alapító által 2021. április 15-én meghozott 1., 2. és 3/2021. (IV. 15.) számú alapítói határozatok hatályon kívül helyezését és alperes perköltségben marasztalását kérték. Hivatkoztak a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:35. §, 3:36. § és 3:37. §-ára, előadva, az alapítói döntések jogszabályba és a társaság létesítő okiratába ütköznek. Állították, a vevők már az első vételárrész megfizetésével az üzletrészek tulajdonjogát megszerezték. A felperes1 és az I. rendű felperes között 2007. szeptember 24-én kelt, a taggyűlésnek 2018. február 22-én bejelentett üzletrész-átruházás folytán az I. rendű felperes vált alperes 75 % arányú üzletrésznének tulajdonosává. E szerződésben I. rendű felperes kötelezettséget vállalt a felperes1 felé, hogy a vételár-hátralékot az eladó felé megfizeti. alapító hibásan vélte úgy, hogy megszerezte alperes üzletrésznének 100 %-át, ő nem volt jogosult a Ptk. 3:109. § (4) bekezdése szerinti határozatot hozni, az általa hozott határozatok érvénytelenek. A társaság legfőbb szerve a társaság utolsó érvényes létesítő okirata szerint továbbra is a három tagból álló taggyűlés. Kifejtették, az alapítói döntések azért jogszabálysértőek, mert az üzletrész-átruházási szerződésnél a jogviszony természetéből fakadóan nincs elállási lehetőség, az eredeti vagyoni viszonyok visszaállítása kizárt, de elállási jog nem is volt kikötve. A Ptk. 154. § (2) bekezdés a) pontjára alapított elállás nem történhetett. alapító az I. és II. rendű felperes tagsági jogviszonyának megszűnéséhez az elállási nyilatkozatot tekintette feltételnek. Még az esetleges érvényes elállási nyilatkozat sem eredményezne tulajdonjog átszállást, az elállás csupán megnyitja a felek közti elszámolási kötelezettséget. Az üzletrészek tulajdonjoga nem szállt vissza. alapító csupán az átruházási szerződésben volt fél, így legfeljebb attól állhatott el, a második szerződéstől nem. Az elállási nyilatkozatát I. rendű felperessel közölte, holott I. rendű felperessel szemben joghatályos elállási nyilatkozatot nem tud tenni. Eseti döntésre hivatkozva az alapító határozatok érvénytelensége körében utaltak arra is, az elállási jogot gyakorló tag köteles okiratokkal alátámasztva igazolni az ügyvezető felé az üzletrész-szerzést, az elállás közvetlenül nem eredményez tulajdonszerzést, a másik fél elfogadó

nyilatkozata, illetve bírósági ítélet nélkül. Vitatták az elállás jogszerűségét, az üzletész megszerzése nélkül alapító nem volt jogosult a taggyűlést megkerülve döntést hozni. Utaltak a Ptk. 3:169. §-ában írtakra, és arra, az 1/2021. (IV. 15.) számú döntés azért is jogsabálysértő, mert az anyagi jogi szabályokkal ellentétesen állapítja meg, hogy alapító alperes üzletészének 100 %-át megszerezte. A 2/2021. (IV. 15.) határozat azért is jogsabálysértő, mert a Ptk. 3:21. § (3) bekezdésébe ütközik. A vezető tisztségviselők visszahívására a jogi személy tagjai jogosultak, ő pedig egy személyben hozott határozatot. A 3/2021. (IV. 15.) számú döntés azért is jogsabálysértő, mert a Ptk. 3:102. §-a alapján a létesítő okirat módosításáról csak a társaság legfőbb szerve dönthet.

[7] Alperes a kereset elutasítását kérte. Utalt arra, alapító az elállást nem a korábbi vevővel, hanem az I. rendű felperessel közölte. Elírás folytán valóban úgy szerepel az 1/2021. számú határozatban, hogy az elállási nyilatkozatot I. rendű felperes vette át, azonban az a felperes1-nak került megküldésre. Állította az elállás szabályszerűségét, mellyel az eredeti állapot helyreállítása történt meg, az üzletész tulajdonjoga a szerződéskötést megelőző állapotra visszaállt. Vitatta a felperesi állításokat az elállás tekintetében. Utalt arra, a szerződés 5. pontja tartalmazott elállási kikötést, eseti döntésre hivatkozva állította a perbeli szerződés úgynevezett fix ügyletnek minősülését. alapító elállása jogszerű volt, a Ptk. 6:154. § (2) bekezdés a) pontja alapján is, de a 6:154. § (1) bekezdése és 6:213. § (1) bekezdése folytán is. Az elállás egyoldalú jogi aktus, nincs szükség a másik fél jognyilatkozatára, a felperesek által megjelölt eseti döntés nem alkalmazható. Hivatkozott a Ptk. 3:35. §-ára és arra, a jelen ügyben nincs lehetőség vizsgálni az alapul fekvő jogviszony részleteit, részletes bizonyítást lefolytatni, állást foglalni és dönteni az alapul fekvő jogviszony tekintetében.

[8] Az elsőfokú bíróság a 2021. november 23-án kelt 32.G.40.977/2021/13-I. sorszámú ítéletével az alperes 1/2021. (IV. 15.), 2/2021. (IV. 15.), és 3/2021. (IV. 15.) számú alapítói határozatait hatályon kívül helyezte és kötelezte alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg egyetemlegesen a felpereseknek 150.000 forint ügyvédi munkadíjból és 36.000 forint kereseti illetékből álló perköltséget.

[9] Az elsőfokú bíróság rögzítette, I-II. rendű felperes keresetösségi jogát alperesben fennállott tagsági jogviszonyuk alapozta meg, további felperesek, mint vezető tisztségviselők voltak a Ptk. 3:35. §-a alapján jogosultak a perindításra, az a törvényi határidőben történt meg.

[10] A perben a támadott alapítói határozatok felülvizsgálatára volt lehetőség, az elállási nyilatkozat jogi értékelésére nem. Így annak vizsgálatát a perben az elsőfokú bíróság mellőzte. Az elállási nyilatkozat hibájára alapított kereseti kérelmet nem vizsgálhatta, így azt nem találta alaposnak.

[11] Ugyanakkor a határozatokat a Ptk. 3:168. § (2) bekezdésébe és 3:169. § (2) bekezdésébe ütközőnek ítélte. E jogsabályi rendelkezések felhívása után arra az álláspontra helyezkedett, a perben nem nyert igazolást, hogy a tagváltás tényét az üzletész megszerzője szabályszerűen bejelentette alperesnek, így az alapítói döntések jogsértőek, azokat hatályon kívül kellett helyezni. A bejelentés hiányosságára vonatkozó további részben a jogi érvelés az elállást elemzi, de annak vizsgálatát mellőzte. Az anyagi jogi jogsabálysértés a Ptk. 3:21. § (3) bekezdésére és a 3:102. §-ára hivatkozás nem jelent

közvetlen okot, a jogszabálysértések annak a következtében álltak elő, hogy az üzletrész megszerzője elmulasztotta teljesíteni bejelentési kötelezettségét.

[12] Az elsőfokú bíróság az alapítói határozatokat hatályon kívül helyezte és a Pp. 82-83. §-a alapján kötelezte alperest perköltség megfizetésére, utalva a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletre, a benyújtott beadványok és a tárgyalások számára.

[13] Az ítélet ellen 14. sorszám alatt az alperes, az ítélet indokolása ellen 15. sorszám alatt a felperesek fellebbeztek.

[14] Az alperes a fellebbezési tárgyalás megtartása előtt a fellebbezését visszavonta. Kérte az 1990. évi XCIII. törvény 58. § (5) bekezdésére hivatkozva az illeték mérséklését, alperest terhelő mérsékelt illeték fizetési kötelezettség megállapítását.

[15] A felperesek a fellebbezésükben kérték az anyagi jogi felülbírálat eredményeképp a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontja és 383. §-a alapján az elsőfokú bíróság ítélete indokolását megváltoztatni oly módon, a Fővárosi Ítéltábla megállapítja, hogy a keresettel támadott társasági határozatok a felperesek által a keresetlevél 3.1. és 3.2. pontjaiban előadott jogi érvek miatt is jogszabályba ütköznek. Kérték alperest perköltségben marasztalni.

Az előzményi tényállás rövid ismertetése után kitértek arra, az elsőfokú bíróság ítéletében megszorítóan értelmezte a vizsgálható jogszabálysértések körét. Nem foglalt állást több kérdésben, melyek felperesi álláspont szerint szintén megalapozták a határozatok jogszabálysértését. A felperesi kérelem és jogi érvelés ellenére nem állapította meg, hogy alapító az alperesi társaságban csupán 12,5 %-os üzletrésszel rendelkezik, és ezért a társaság legfőbb szerve továbbra is a háromtagú taggyűlés és a legfőbb szerv hatáskörében alapító nem volt jogosult határozatot hozni egyedül. Az elsőfokú bíróság csupán egy adminisztratív lépés hiányában látta a jogszabálysértést, ennek kiküszöbölése után alapító várhatóan újra meghozza a határozatokat, ezért az ítéletnek minden okra ki kell terjednie. Hivatkoztak arra, az elsőfokú bíróság jogszabályértelmezése a Ptk. 3:35. §-ába ütközik, indokolatlanul szűken értelmezi a jogszabálysértés fogalmát. Helytelenül állapította meg, hogy az elállási nyilatkozat jogi értékelése túlmutat e per keretein. Helytelen volt azon megállapítás, hogy felperesek elállási nyilatkozat hibájára alapított kereseti kérelme nem foghatott helyt és nem volt vizsgálható alapító jogosultsága az elállásra, illetve, hogy az nem eredményezte a tulajdonjog átszállását. Az elsőfokú bíróság megszegte a kereset kimerítésére vonatkozó kötelezettségét, azért, mert nem kívánt abban a kérdésben állást foglalni, hogy az elállási nyilatkozat eredményezett-e tulajdonszerzést alapító javára. Tévesen állapította meg, hogy a hivatkozott anyagi jogszabálysértések annak következtében álltak elő, hogy az üzletrész megszerzője elmulasztotta teljesíteni a bejelentési kötelezettségét, így azon hivatkozást sem találta alaposnak a bíróság, hogy az elállási nyilatkozat joghatás kiváltására alkalmatlan volt.

[16] Az elsőfokú ítélet sérti a Ptk. 3:35. §-át, mert nem állapította meg, hogy alapító egyedüli tag határozatai azért is jogsértőek, mert a Ptk. 3:188. § (1) bekezdésébe, 3:21. § (3) bekezdésébe és 3:102. § (1) bekezdésébe is ütköznek. A határozatok amiatt is jogszabálysértőek, mert alperesi társaságnak három tagja van, a legfőbb szerv a háromtagú taggyűlés, alapító nem határozhatott egyedüli tagként sem vezető tisztségviselők visszahívásáról, sem új létesítő okirat elfogadásáról. Az 1/2021. számú alapítói határozat

pedig tévesen állapítja meg, hogy az I. rendű és II. rendű felperesek tagsági jogviszonya megszűnt. Annak ugyanis, hogy alapító nem hozhatott egyedüli tagi határozatokat, nem az az oka, hogy nem jelentette be az üzletrészek megszerzését, hanem, hogy nem is szerezte meg az üzletrészeket. A keresetlevél 3.1. és 3.2. pontjában előadott jogi érvek, különösen annak vizsgálata, hogy az I. rendű és II. rendű felperes üzletrészeit megszerezte-e egyáltalán alapító, alapvető fontossággal bírnak annak érdekében, hogy a támadott határozatok összes jogellenességét fel lehessen tární. Az elállás jogszerűségének vizsgálata nem tárgya az eljárásnak, de az arról való állásfoglalás, hogy önmagában egy elállási nyilatkozat elegendő-e a részesedés megszerzéséhez, már szükséges a határozatok jogsértő volta feltárásához. Hibásan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az üzletrész megszerzője elmulasztotta teljesíteni a bejelentési kötelezettségét, ugyanis alapító nem szerzett meg üzletrészt, ez az alapvető oka annak, hogy alperesi társaság legfőbb szerve továbbra is a háromtagú taggyűlés, és alapító nem hozhat egyedüli tagi határozatokat.

[17] A felperesek még az alperes fellebbezésének visszavonását megelőzően fellebbezési ellenkérelmet is előterjesztettek. Ahhoz mellékelték saját költségszámításukat.

[18] A Fővárosi Ítéltábla az alperesi fellebbezés visszavonására tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkező részét nem érintve, az elsőfokú bíróság ítéletét a felperesek indokolással szembeni fellebbezése tükrében bírálta felül.

[19] A felperesek fellebbezése részben megalapozott az alábbiak folytán.

[20] A felperesi fellebbezés az elsőfokú bíróság indokolását támadva lényegileg arra hivatkozott, az elsőfokú bíróság szűken értelmezte a per tárgyát, az alapítói határozatok meghozatalával kapcsolatos jogsértések egy részét lényegileg azon az alapon nem állapította meg, hogy az elállás jogszerűségét nem vizsgálta, álláspontja szerint nem vizsgálhatta.

[21] Az elsőfokú bíróság álláspontjával a Fővárosi Ítéltábla annyiban egyetértett, hogy alapító vele szerződött felekhez (felperes I. és II. rendű felperes) címzett elállási nyilatkozatának jogszerűségét valóban nem ebben a perben kell vizsgálni, az jelen per kereteit meghaladja. Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor azt sem tekintette vizsgálhatónak, hogy eredményezte, eredményezhette-e egyáltalán az elállás a alapítóval szerződést nem kötő I. rendű felperes tagsági viszonyának megszűnését, az alperes egyszemélyessé válását.

A Fővárosi Ítéltábla a Gf.ügyszám I. számú ítéletében is kifejtette azonban, alapító által meghozott alapítói határozatok vizsgálatánál sem mellőzhető annak vizsgálata, hogy a határozatok a társaság cégjegyzéki adataival hogyan egyeztethetők össze. Nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy az alperesi társaságnak kik a cégjegyzékbe bejegyzett tagjai és az alapítói határozatok azokkal mennyiben vannak összhangban (és a korábbi perben vizsgált változásbejegyzés alapjául szolgáló okiratok mennyiben állnak a cégjegyzéki adatokkal összhangban). Az 1/2021. (IV. 15.) számú alapítói határozatban alapító mellett másik tagként megjelölt felperes I. az alperesnek 2018. február 22-től már nem volt tagja, tehát az alapítói határozat valótlanul tartalmazta, hogy a társaság (alperes) másik két tagjával kötött üzletrész-átruházási szerződés került elállási nyilatkozattal egyoldalúan megszüntetésre. Az alapítói határozat indokolása is valótlanul tartalmazta, hogy az alapító 2017. április 20-án adta el 100 %-os üzletrésze 87,5 %-os hányadát I. rendű és II. rendű felperesnek, és azt is, hogy az alapító

okiratot 2018. február 22-én váltotta fel a társasági szerződés az alperes többszemélyessé válása során. Az alapítói határozat ellentmondásos is volt, az elállási nyilatkozat közlésének rögzítésekor már az alperes másik tagját, az I. rendű felperest említette, ugyanakkor I. rendű felperes csak 2018. február 22-től tag, tehát nem lehetett a 2017. április 20-án alapítóval megkötött üzletrész-átruházási szerződés alanya. Ebből következően az alapítói határozat szerint a vele közölt elállási nyilatkozat semmilyen joghatást nem válthatott ki.

A fentebb kifejtettek folytán bár alapító elállási nyilatkozata jogszerűsége nem vizsgálható, de az mindenképpen megállapítható volt, hogy mivel alapító a felperes1-val és a II. rendű felperessel kötött szerződést, e szerződés jövőbeni megszüntetésére alkalmas bármely nyilatkozata csak a vele szerződött felek tekintetében válthat ki joghatást. Semmiképp nem eredményezheti a felperes1-től üzletrészt szerző és tagként bejegyzett I. rendű felperes tagsági viszonyának megszűnését. Az I. rendű felperes tagsági jogviszonya megszűnésének hiányában az alperes nem válhatott egytagúvá, ebből következően pedig a alapító által meghozott alapítói határozatok jogsértőek.

[22] Az üzletrész-átruházási szerződés ugyanis csak a jövőre nézve szüntethető meg, ha az átruházás cégjogi következményei bekövetkeztek (BH2018. 55). Erre figyelemmel nem volt helytálló azon alperesi álláspont sem, hogy a felperes1-val és a II. rendű felperessel szemben gyakorolt elállás folytán az I. rendű felperes nem szerzett üzletrész-tulajdont, így alapító jogosult volt az alapítói határozatokat meghozni, mivel az alperesi társaság egyszemélyessé vált. A jelen esetben még ha a 2021. március 31-ére keltezett elállási nyilatkozatok jogszerűek is voltak, azok csak a jövőre nézve fejthettek volna ki joghatást, tehát a felperes1-től 2018. februárjában üzletrészt szerző I. rendű felperes tagsági viszonyának megszűnését semmiképp nem eredményezhették.

Így nem az 1/2021., 2/2021. és 3/2021. számú alperesi határozatok hatályon kívül helyezését az elsőfokú bíróság álláspontja szerint megalapozó Ptk. 3:168. § (2) és 169. § (2) bekezdése megsértésének van jelentősége, hanem annak, hogy alapító nem volt jogosult alapítói határozatokat hozni.

[23] Mindebből következően valamennyi határozat a Ptk. 3:188. § (1) bekezdésébe ütközött, mely szerint a korlátolt felelősségű társaság legfőbb szerve a taggyűlés. alapító ezen alapítói határozata meghozatalával lényegileg a taggyűlés hatáskörét elvonta. A társaság nem vált egytagúvá, a határozatai jogsértőek voltak.

[24] A 2/2021. (IV. 15.) számú alapítói határozat a Ptk. 3:21. § (3) bekezdésébe is ütközött, a vezető tisztségviselők visszahívására sem volt jogosult alapító. A Ptk. 3:21. § (3) bekezdése szerint a jogi személy első vezető tisztségviselőit a jogi személy létesítő okiratában kell kijelölni, a jogi személy létrejöttét követően a vezető tisztségviselőket a jogi személy tagjai, tagság nélküli jogi személyek esetén a jogi személy alapítói választják meg, nevezik ki vagy hívják vissza. A vezető tisztségviselői megbízás a tisztségnek a kijelölt, megválasztott vagy kinevezett személyek által történő elfogadásával jön létre.

[25] alapító tehát a vezető tisztségviselők visszahívásával elvonta a taggyűlés hatáskörét, határozata ezért is jogsértő volt.

[26] A 3/2021. (IV. 15.) számú alapítói határozat a Ptk. 3:102. § (1) bekezdésébe is ütközött. E jogszabályhely szerint a létesítő okirat módosításáról – ha az nem szerződéssel történik – a társaság legfőbb szerve legalább 3/4-es szótöbbséggel dönt. Az alperesi

többszemélyes társaság legfőbb szerve, a taggyűlés helyett tehát alapító nem hozhatott határozatot.

[27] Mindezekre tekintettel a határozatok jogsértő voltához a fentebb írt körülmények vezettek, a felperesek fellebbezése tehát az I. rendű felperes tagsági jogviszonya megszűnésének vizsgálhatósága tekintetében volt helytálló.

[28] Erre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla - az alperesi fellebbezés visszavonása folytán az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részét nem érintve -, az ítélet fellebbezett indokolását a fent kifejtettek szerint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, a felperesek által támadott alapítói határozatok fentebb kifejtett jogsértését megállapítva.

[29] A Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja, valamint (2) bekezdése alkalmazásával a felperesek másodfokú perköltségét az általuk csatolt megállapodásban foglalt 160 euró óradíj alapulvételével, azonban a megjelölt ügyvédi tevékenységekhez szükséges időráfordítás felülvizsgálatával, mérséklésével állapította meg, és a Pp. 83. §-a alapján annak, valamint a felperesek által lerótt 8.000 forint fellebbezési illetéknek a megfizetésére kötelezte alperest.

[30] A felperesek a fellebbezési ellenkérelmükhöz csatolták a másodfokú eljárással kapcsolatos elvégzett munkára vonatkozó időkimutatásukat. Ebben 1,5 óra szerepelt az elsőfokú ítélet áttekintésére, elemzésére, belső egyeztetésekre az ítélet tartalmáról. 2,5 óra volt feltüntetve egyeztetésre az ügyfelekkel angol nyelven, illetve a perstratégia kialakítására. 4 óra volt feltüntetve a fellebbezési kérelem elkészítésére, benyújtására, és 3 óra alperesi fellebbezési kérelem áttekintésére, fellebbezési ellenkérelem elkészítésére és benyújtására, amelyhez a tárgyalás időtartama szerinti időt, illetve 1 óra utazási időt számítottak hozzá a felperesek. A felperesi időkimutatás azonban eltúlzottnak tekintendő, azt a Fővárosi Ítéltábla a tárgyalásra utazással, a jelenléttel együtt 7 órában tartotta reálisnak, figyelembe véve, hogy a per nem bonyolult jogi megítélésű. Az elsőfokú ítélet áttekintése külön belső és külső egyeztetést, de főképpen perstratégia kialakítását nem igényelte, az elsőfokú eljárás már befejeződött. Eltúlzott a fellebbezési kérelem elkészítésére, benyújtására, illetve a fellebbezési kérelem áttekintésére és a fellebbezési ellenkérelem elkészítésére, benyújtására felszámított idő is, erre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a felszámított óradíjat nem érintve, az időszükségletet összesen 7 órában meghatározva a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján a felperesek által felszámított munkadíj összegét mérsékelte, mivel az nem állt arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Az elsőfokú ítélet áttekintése, elemzése mintegy 1 órát, az ügyfelekkel való egyeztetés további 1 órát, a fellebbezési kérelem elkészítése, benyújtása 2 órát, az alperesi fellebbezés áttekintése és a fellebbezési ellenkérelem elkészítése 1,5 órát, továbbá a tárgyalásra való utazás és a tárgyaláson való részvétel további 1,5 órát, mindösszesen 7 órát igényelt.

[31] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 58. § (5) bekezdése szerint, ha az illeték mérséklésének az oka a fellebbezési eljárásban vagy a felülvizsgálati eljárásban merült fel, a mérsékelt illeték kedvezménye csak a fellebbezési vagy a felülvizsgálati eljárás illetékére terjed ki. A (9) bekezdés szerint a fellebbezési eljárás, illetve felülvizsgálati eljárás illetékének a 10%-át kell megfizetni, ha a fellebbezést vagy a felülvizsgálati kérelmet az

annak elbírálására jogosult bíróság tárgyalásának megkezdése előtt visszavonják, vagy a kérelem visszavonására a tárgyaláson kívüli elbírálás időpontjáig kerül sor.

[32] Erre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla alperesi fellebbezés visszavonása folytán rendelkezett a fellebbezési illeték mérsékléséről, azzal, hogy az ítéletet az elsőfokú bíróság útján küldi meg az adóhatóságnak. Alperes az illeték visszatérítése iránt az illetékes adóhatóság előtt kérelemmel élhet.

Budapest, 2022. április 6.

dr. Rutkai Éva s.k.
a tanács elnöke

dr. Molnár József s.k.
előadó bíró

dr. Kolozs Balázs s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: